



ILLUSTRASJON: GREG NEWBOLD

# Carls julegave

Av Juliann Tenney Doman  
Basert på en sann historie

*“Når det er en oppgave å gjøre, gjør det med et smil. Gjør mer enn det som kreves, og gå den andre mil” (Children’s Songbook, 167).*

Carl skalv mens han dyttet sykkelen mot vinden. “Jeg gleder meg sånn til å komme hjem og varme meg,” tenkte han. “Og jeg gleder meg sånn til å åpne julegavene!”

Han hadde stått opp ekstra tidlig den morgenen for å levere aviser. Da han dyttet sykkelen opp den bratte bakken på vei hjem, tenkte han på mammas hjemmebakte juleskillingsboller. De kom til å smake så godt. Han kunne nesten smake den søte, kremete glasuren.

Krem! Carls skuldre sank. Han hadde glemt å melke kua og de andre oppgavene han måtte gjøre. Til og med i julen.

Carl parkerte sykkelen foran huset. Han og broren hans hadde konkurrert om hvem som kunne bli først ferdig med avisrunden sin. Han så ikke brorens sykkel, så Carl hadde vunnet!

Det eneste problemet med å vinne var at nå måtte han vente på broren sin før de kunne åpne gavene. Så måtte de ut igjen og gjøre arbeidsoppgaver. Carl skulle ønske at han bare kunne være inne og nyte julen.

“Jeg kan bare gjøre arbeidsoppgavene mine nå,” tenkte Carl. “Da vil jeg slippe å gå ut i kulden igjen.” Han skyndte seg til låven.

Mens han tok et spann og satte seg ned for å melke kua, så Carl seg rundt. Alle de andre arbeidsoppgavene måtte fortsatt gjøres. Så fikk han en idé. Hvis han gjorde alle arbeidsoppgavene selv, kunne han overraske familien, og de kunne tilbringe resten av første juledags morgen sammen. Det ville være den beste julegaven noensinne!

Carl skyndte seg å melke kuene. Deretter gjorde han rent i fjøset, matet hønene og sanket eggene. Han smilte da han tenkte på hvor overrasket familien hans ville bli.

Carl gikk inn i huset igjen. Han tittet inn døren for å se om det var noen der. Så snek han seg inn på kjøkkenet. Han var akkurat ferdig med å sette melken og eggene i kjøleskapet da mamma kom inn.

“Å, så godt at du er hjemme,” sa mamma og ga ham en klem. “Vi begynte å lure på hvor du var.”

Mamma hjalp ham av med jakken. Da Carls søsken fikk se ham, ropte de: “Carl er hjemme! La oss åpne gavene!” Alle trengte seg rundt juletreet og ventet på at pappa skulle dele ut gavene. Carl elsket å se alle sammen dele skattene sine.

“Greit!” sa pappa. “Nå er det på tide å gjøre arbeidsoppgavene. Men først tror jeg vi trenger litt saft og skillingsboller.”

Pappa gikk ut på kjøkkenet og åpnet kjøleskapet. Han stoppet og stirret.

“Nei, har du sett!” sa pappa. “Melkekrukken er allerede full, og her er eggene allerede sanket! Hvem kan ha gjort det?”

Pappa kom inn i stuen igjen. Carl prøvde så godt han kunne å skjule smilet sitt.

“Vet du noe om dette, Carl?” Sa pappa med sitt eget smil. “Det ser ut til at arbeidsoppgavene våre allerede er gjort.”

“God jul!” ropte Carl.

Pappa la armen rundt Carl. “Takk, gutten min. Det var veldig omtenkstomt. Dette er kanskje vår beste jul hittil!”

Carl gliste. Han visste allerede at dette var *hans* beste jul noensinne. ■

*Artikkelforfatteren bor i Colorado, USA.*